

Când Te-ai născut Tu...

Felix

Părea că timpu-n cursu-i linear
S-a îndoit, vrând parcă să se rupă,
Când Te-ai născut Tu, bornă de hotar,
Ca să împarți, în funcție de Har,
Istoria în „înainte de...” și „după...”

Era-mplinirea vremii, timp marcat
Să-nceapă planul sfânt de mântuire;
Când Te-ai născut Tu, când Te-ai întrupat,
Zăgazul cerului s-a-ndepărtat
Și-a inundat pământul cu iubire.

Când Te-ai născut Tu, oștile cerești
Cântau în cor, unindu-se-ntre ele,
Păstorii erau slujitori domnești,
Iar staulele case-mpărătești
Și-n Betleem erau mai multe stele.

Totul s-a petrecut cum era scris
Și totul s-a-mplinit în Pruncul Rege
Venit să spună urii: interzis!
Când Te-ai născut Tu s-a-mplinit un vis,
Căci Tu ai transformat iubirea-n lege.

Te-ai coborât Tu, Fiu de Dumnezeu,
Ca drumul Tău prin lume să Te poarte
Și pe la ușa sufletului meu;
Când Te-ai născut Tu, m-am născut și eu,
Căci fără Tine-aș fi trăit în moarte.

Simion Felix Marțian